

РЕШЕНИЕ

№ 154

гр. Стара Загора, 08.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на осми май през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева
Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Николай Ил. Уруков Въззивно гражданско дело № 20265500500245 по описа за 2026 година

Производството е на основание чл. 435 и сл. от ГПК.

Производството по делото е образувано по жалба по изп. дело № 20267660400112 от: С. Д. П., ЕГН *****, с адрес: град С., *** против: Акт на Частен съдебен изпълнител К.А., с рег. № 766 на КЧСИ, с район на действие ОС - Стара Загора, вх. № 4639/04.03.2026 г., по изп. дело № 112/2026 г., с които се извършват определени изпълнителни действия.

Въззивникът обжалва горепосочените действия на ЧСИ К.А., с които същият ЧСИ е извършил следните действия:

Налагане на запор върху банкова сметка с IBAN BG***, от която на 19.02.2026 г. е удържана сумата от 623.17 EUR /шестстотин двадесет и три евро и седемнадесет евроцента/, левовата равностойност в размер на 1218.81 лева /хиляда двеста и осемнадесет лева и осемдесет и една стотинки/, за което действие узнала на същата дата;

Налагане на възбрана върху недвижим имот, негова собственост, а именно: ПОЗЕМЛЕН имот, парцел- XIII-754, с площ по док. 620.000 кв.м., ведно с построените в него двуетажна масивна жилищна сграда с отделни входове към всеки етаж, ведно с построения в югозападната част от дв.м. гараж и подобрения, находяща се ***, гр. К., ***, за което действие узнала на 23.02.2026 г. при справка в Агенция по вписванията;

Натрупаните разноси по производството, с което задължението му е значително увеличено, поради извършените незаконосъобразни действия на ЧСИ;

Образуване на делото и извършване на изпълнителни действия без липса на местна компетенция за извършването им.

Считат обжалваните действия за незаконосъобразни поради следните съображения:

Съществени процесуални нарушения - липса на надлежно уведомяване. Основен принцип в изпълнителното производство е задължението на съдебния изпълнител да уведоми длъжника за образуваното дело и да му предостави възможност за доброволно изпълнение. В настоящия случай този принцип е изцяло нарушен.

Съгласно чл. 428, ал. 1 от ГПК, съдебният изпълнител е длъжен да покани длъжника да изпълни доброволно задължението си в двуседмичен срок. До момента на принудителното събиране на суми от сметката на длъжника чрез наложения заповест на банкови сметки и налагането на възбрана, след като сумата по делото е събрана/погасена изцяло чрез наложения заповест на банкови сметки НЕ Е получавана на постоянния адрес на лицето в гр. С., ***, нито на друг адрес, покана за доброволно изпълнение или каквото и да е друго съобщение по образуваното изпълнително дело. Поканата е получена на място в кантората на ЧСИ на 24.02.2026г., т.е. след като ЧСИ е извършил всички принудителни незаконосъобразни изпълнителни действия.

За добрия ред следвало да се посочи и, че са Нарушени правилата за връчване по ДОПК, тъй като като задълженията са публични, приложими са и правилата за връчване по Данъчно- осигурителния процесуален кодекс. Съгласно чл. 28, ал. 1, т. 1 от ДОПК, адресът за кореспонденция за лицето е постоянният адрес в гр. С.. Неизпращането на книжа на този адрес и липсата на спазване на процедурата по чл. 29 и чл. 32 от ДОПК (включително две посещения на адреса и съставяне на протоколи) прави всяко евентуално връчване чрез прилагане към делото нередовно.

Липса на уведомление от Община К. - Съгласно чл. 23 и чл. 69, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, общината е длъжна да съобщава на данъчно задължените лица размера на дължимите данъци и такси. Такива съобщения не са получавани от лицето.

Съгласно константната съдебна практика, включително Решение № 128 от 06.12.2021 г. по дело 2374/2020 на ВКС, при нередовно връчена покана за доброволно изпълнение, всички последващи действия по принудителното изпълнение са незаконосъобразни. Поради това наложените заповест и възбрана подлежат на отмяна на основание чл. 435, ал. 2, т. 3 от ГПК.

Явна несъразмерност на наложените мерки и образуване на делото и извършване на изпълнителни действия без липса на местна компетенция за извършването им.

Твърди, че налице е грубо нарушение на принципа на пропорционалност, закрепен в чл. 442а. от ГПК. За задължение общо всичко с

разноските в размер на 623.17 EUR /шестстотин двадесет и три евро и седемнадесет евра/ , ЧСИ е предприел действия, които далеч надхвърлят необходимото за обезпечаването му. От банковата сметка на лицето вече е удържана сума от 623.17 EUR /шестстотин двадесет и три евро и седемнадесет евра/ на 19.02.2026 г., която покрива размера на дълга. Въпреки това на 23.02.2026 г., ЧСИ К.А. е наложил и възбрана върху недвижим имот, собственост на лицето - описан в настоящата жалба, чиято стойност многократно надвишава размера на задължението, което вече е събрано чрез запор на банковата сметка. Това действие представлява свръхобезпечаване и е в пряко противоречие с чл. 441, ал. 2 от ГПК, който квалифицира налагането на явно несъразмерни обезпечения като незаконосъобразно принудително изпълнение. Съдебната практика (напр. Решение № 2009 от 31.10.2016 г. по адм.д. 1861/2016 на АС-Пловдив) е категорична, че подобни действия подлежат на отмяна.

Това действие нарушавало законни права и интереси, което води до начисляване на допълнително разноски по изпълнителното дело, тъй като дългът вече е събран, поради което необходимостта от подобно изпълнително действие е и ненужно, нецелесъобразно и незаконосъобразно и води до нанасяне на допълнително вреди на лицето С. Д. П.. Извършването на действия за обезпечаване на несъществуващ дълг представлявало и нарушение и на общото задължение по чл. 45 от ЗЗД да не се вреди другиму.

ЧСИ К.А. е действал извън своята местна компетентност, което прави извършените от него изпълнителни действия напълно незаконосъобразни и увреждащи. Налагането на запор върху банкова сметка на длъжника с постоянен адрес в гр. С. от ЧСИ с район на действие Стара Загора, без да е спазена процедурата по препращане на делото съгласно чл. 427, ал. 2 от ГПК, е незаконосъобразно. Съдебната практика, включително Решение № 144 от 20.09.2022 г. по дело 1762/2022 г. на Върховния касационен съд, подчертава задължението на ЧСИ да следи за своята компетентност и да препраща делото при необходимост. Излиза така, че ЧСИ К.А. образува дело и събира дълга чрез един изпълнителен способ - запор на банкови сметки, за който той няма местна компетентност, после извършва възбрана върху имот в нарушение на принципа на пропорционалност, закрепен в чл. 442а от ГПК, и в противоречие с чл. 441, ал. 2 от ГПК, което води до свръх обезпечение за дълг, който вече е събран, т.е. възбраната се налага след погасяване на дълга и накрая ЧСИ натрупва допълнително разноски по делото с това и причинява вреди, без дори да е връчил покана за доброволно изпълнение, тъй като едва след като вече е извършил всички незаконосъобразни изпълнителни действия, връчва ПДИ на лицето чрез процесуален представител и възможност да се запознае първа с делото и за какво е образувано то, а видно от имущественото състояние на лицето, същото е можело доброволно и без допълнителни изпълнителни действия и разноски да плати.

НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТ НА НАЧИСЛЕНИТЕ РАЗНОСКИ

На основание чл. 435, ал. 2, т. 7 от ГПК, оспорват изцяло и начислените

по делото разноси. Тъй като не е била предоставена възможност за доброволно изпълнение поради липса на уведомяване, лицето не е станало причина за извършването на каквито и да е разходи по принудителното събиране. Поради това всички начислени такси и разноси са недължими и следва да бъдат отменени.

Не на последно място и за добрия ред следвало да се има предвид също, макар, че настоящото производство няма за предмет това, че на основание чл. 171, ал. 1 от ДОПК, е налице и изтекла погасителна давност по отношение на задълженията за 2020 г. Петгодишният давностен срок за тях е изтекъл на 31.12.2025 г. Тъй като до тази дата не са ми били връчвани надлежно актове, които да прекъснат давността, тази част от задължението е погасена и не подлежи на принудително събиране.

Предвид гореизложеното, молят да се постанови решение, с което съдът ДА ОТМЕНИ като незаконосъобразни извършените от ЧСИ К.А. действия по изпълнително дело № 20267660400112, а именно: горепосочените в жалбата изпълнителни действия.

Съгласно разпоредбата на чл. 437., ал.(1) от ГПК жалбите, подадени от страните, се разглеждат в закрито заседание, освен когато трябва да се изслушат свидетели или вещи лица.

Взискателят по изпълнителното дело Община К., ЕИК ***, представявано от Г.Г.С. в качеството си на Кмет, с административен адрес гр. К., ***, представявано, чрез юрисконсулт В.Т.Т., упълномощена с Пълномощно № П-21 от 25.03.2024 г. по изпълнително дело № 112 от 2026 г. по описа на ЧСИ К.А. е взел становище по подадената жалба, като е депозирал писмено възражение, с което изразява становището си в законоустановения срок и на основание чл. 436, ал. 3 от ТПК, представя следното писмено възражение по представената от длъжника жалба срещу действията на ЧСИ К.А., като счита, че същата е недопустима, тъй като е подадена след преклузивния срок.

На следващо място като мотив относно допустимостта на жалбата, съгласно разпоредбите на чл. 436 от ГПК, длъжника следва да подаде своите възражения в двуседмичен срок от извършване на действието ако страната е присъствала при извършването му или ако е била призована, а в останалите случаи от деня на съобщаването. Дори да се приеме, че длъжника е узнал за действията предприети от страна на ЧСИ-то на 24.02.2026 г., срокът за възражение изтича на 04.03.2026 г.

На следващо място и съгласно данните по делото е видно, че актовете са надлежно връчени, като въпреки това не са постъпили никакви възражения от страна на длъжника нито пред ЧСИ, нито пред Община К. в законоустановените срокове.

С оглед на гореизложеното следва настоящата жалба да се приеме като недопустима, тъй като е подадена извън законоустановения срок.

ЧСИ К.А. с рег. № 766 на КЧСИ излага мотиви по обжалваните действия

в срока по чл. 436, ал.3 ГПК. Поддържа, че не са налице нарушения при провеждане на изпълнителните действия и НЕ СА НАЛИЦЕ ПРЕДПОСТАВКИТЕ за уважаването на жалбата, поради което намира жалбата за неоснователна.

Приложено е фотокопие от изпълнителното производство.

Старозагорски окръжен съд, след като взе предвид доводите в жалбата и прецени данните и доказателствата по делото, намира за установено следното:

Изпълнително дело под № 112/26г. е образувано на датата 03.02.2026г. въз основа на Акт за УЗП по чл.107, ал.3 от ДОПК, издаден от Община К., Дирекция „МП“ на същата Община, срещу длъжника С. Д. П., ЕГН *****, с адрес: град С., **, за посочените в акта суми.

По допустимостта на жалбата от длъжника С. Д. П. Окръжният съд възприема следното:

В жалбата си жалбоподателя П. посочва, че постановлението на ЧСИ за отказ да заличи наложените вече запор и възбрани по искане на длъжника е незаконосъобразно, немотивирано, в нарушение на процесуалните правила и неправилно прилагане на материалния закон.

Настоящата жалба е частично допустима само в частта ѝ за обжалваните разноси и съответно изцяло неоснователна поради следните съображения:

Относно допустимостта:

Съдът намира, че настоящата жалба е допустима единствено и само по отношение на оплакването за определянето на разноските по изпълнението. Подадена е от надлежно легитимирана страна - длъжникът в изпълнителното производство, срещу подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител, посочено в чл.435, ал.2, т.7 от ГПК - определените разноси по изпълнението инкорпорирани в поканата за доброволно изпълнение с изх.№ 4647/24.02.2026г., в предвидения в чл.436, ал.1 от ГПК процесуален срок. Доколкото органът, който има компетентността да провежда изпълнителното производство е съдебният изпълнител, то той следва да извършва и преценката и за разноските в него. В този смисъл е и константната практика на Окръжен съд Стара Загора /Определение № 1125 от 23.10.2013г. по т.д. № 1326 по описа за 2013г., Определение № 314 от 20.03.2014г. по в.гр.дело № 1114 по описа за 2014 г./. В тази насока следва да бъде съобразено и ТР под № 3/10.07.2017г. по тълк.д. № 3/2015г. на ВКС, ОСГТК, в което съгласно т.2 на самостоятелно обжалване подлежи всеки акт на съдебния изпълнител, в който се определя размера на задължението на длъжника за разноските по изпълнението. Този акт има характера на постановление за разноси, както е и в настоящия случай. Предвид горното съдът счита, че същата се явява допустима по само по отношение обжалване разноските по изпълнението.

Досежно всички останали оплаквания в жалбата на длъжника П., включително и оплакването за несъразмерност на наложените обезпечителни мерки спрямо размера на дълга, жалбата се явява недопустима поради липса

на предмет - към момента на настоящата жалба липсва произнасяне от страна на съдебния изпълнител по възражение за съразмерност, т.к. такова изобщо не е направено пред ЧСИ, както постановява нормата на чл.442а, ал.2 от ГПК - По възражение на длъжника и при установяване на несъразмерност съдебният изпълнител вдига съответните обезпечителни мерки. Налагането на обезпечителни мерки - запори и възбрани също не подлежи на самостоятелно обжалване съгласно чл.435, ал.2 от ГПК, освен ако изпълнението е насочено срещу имущество, което длъжникът смята за несеквестируемо. В настоящия случай не е направено такова оплакване по смисъла на чл.435, ал.2, т.2 от ГПК.

Съдът намира, че в специалната разпоредба на чл. 435, ал. 2 от ГПК са изрично и изчерпателно изброени актовете и изпълнителните действия, които длъжникът може да обжалва. Съгласно посочената правна норма, длъжникът може да обжалва постановлението за глоба; насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо; отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението; отказа на съдебния изпълнител да извърши нова оценка по реда на чл. 468, ал. 4 и чл. 485; определянето на трето лице за пазач, ако не са спазени изискванията на чл. 470, както и в случаите по чл. 486, ал. 2; отказа на съдебния изпълнител да спре, да прекрати или да приключи принудителното изпълнение; разноските по изпълнението, като в случая нито едно от основанията предвидени в същата разпоредба не е посочено и изпълнено от жалбоподателя С. Д. П., ЕГН *****, с адрес: град С., ***.

На обжалване, обаче не подлежи постановлението за отказа на ЧСИ, с което е извършено налагането на процесните заповест и възбрани по изпълнителното дело на длъжника и жалбоподател П.. В случая имаме липсата на признато от закона процесуално право на жалба на длъжника срещу атакуваното действие на съдебния изпълнител, което изключва възможността за разглеждане на жалбата по същество. В тези нейни части. Обжалваните с нея действия на ЧСИ не попадат в кръга на предвидените за обжалване от закона действия на съдебния изпълнител. Не е предвидена правна възможност за обжалване и на други действия, с които длъжникът счита, че са нарушени правата му. В ГПК няма обща разпоредба, даваща възможността за обжалване на всички действия на съдебния изпълнител, които страната по делото счита, че са незаконосъобразни. Правата на вискателя и на длъжника да обжалват действия на съдебния изпълнител са строго и изчерпателно регламентирани в закона и действията, подлежащи на съдебен контрол по реда на чл. 435 и сл. от ГПК са изчерпателно изброени. Поради тези съображения подадената жалба в горепосочените ѝ части на жалбоподателя П. следва да се остави без разглеждане, като процесуално недопустима в тези ѝ части.

В конкретният случай въззивният съд намира в заключение, че в разпоредбите на чл.435, ал.2, т.1 до т.7 и ал.4 от ГПК са изрично и изчерпателно изброени актовете и изпълнителните действия, които длъжникът Д. може да обжалва в изпълнителния процес. В случая нито едно

от основанията предвидени в същата разпоредба не е посочено от първия жалбоподателя по делото.

В конкретния случай въззивният съд счита, че именно тези посочени в жалбата на Д. действия по изпълнението не попада в посочените, подлежащи на обжалване действия.

Налага се категоричният извод, че жалбата на жалбоподателя С. Д. П., ЕГН *****, с адрес: град С., **, се явява процесуално недопустима. Обжалваните с нея действия на ЧСИ А. не попадат в кръга на предвидените за обжалване от закона действия на съдебния изпълнител, поради което следва да бъде оставена без разглеждане.

Съобразно константната практика на Върховните съдилища на Републиката, настоящото определение подлежи на обжалване пред по-горен съд, а именно, пред Апелативен съд – гр. Пловдив.

Поради което, относно тези оплаквания жалбата следва да бъде оставена без разглеждане като недопустима.

В останалата ѝ част, частна жалба с вх. № 4639/04.03.2026 г., по изп. дело № 112/2026 г., подадена от жалбоподателя и длъжник С. Д. се явява процесуално допустима поради следните съображения:

С оглед на гореизложените съображения и доводи въззивният съд счита, от друга страна, че жалбата на жалбоподателя по делото С. П. относно определенияте и присъдени в изп. производство разноски се явява процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по съществуването си, ведно с всички законни последици от това.

Относно основателността на жалбата касателно направените по изпълнението разноски съдът възприема следното:

На осн. чл.426 от ГПК и във връзка с чл.427, ал.1, т.1 от ГПК и по молба с вх.№ 2426/03.02.2026г. от вискателя Община К. е образувано изпълнителното дело с № 20267660400112 срещу длъжника С. Д. П. и приложен АУЗД № 671 - ДА - 1/24.07.2024г. за дължимите данъци върху недвижим имот, находящ се в гр. К., **, както и дължимите за него такси за битови отпадъци.

На осн. чл.458 от ГПК във връзка с чл. 191 от ДОПК, Държавата е присъединена за дължимите публични задължения съгласно приложено Удостоверение с изх.№ 220372600728269/06.02.2026г. на НАП ТД - С..

Изп. дело е образувано за следните суми:

- 259.98 евро - главница, ведно със законната лихва от 26.01.2026г., която към датата на образуване - 19.02,2026г. е в размер на 1.76 евро, всички суми представляват дължими ДНИ и ТБО за имот в гр. К., **;

- 127.01 евро - неолихвяема сума по АУЗД, представляваща дължими ДНИ и ТБО за процесния имот;

- 130.41 евро - общо дължими обикновени такси, ведно с приключване на изпълнението, за които е съставена сметка по чл.79 от ЗЧСИ от 18.02.2026г., дължими по т.1, т.2, т.3 - 8 бр., т.4 - 5 бр. с вкл. прекратяване, т.9 - 1 бр., т. 10 - за налагане и вдигане и по т.11 от ТТРЗЧСИ - присъединяване на Държавата съгласно Удостоверение с изх.№ 220372600728269/06.02.2026г. на НАП ТД - С.;

- 26.08 евро дължим ДДС върху горните такси;

- 14.93 евро — допълнителни разноси, ведно с приключване на изпълнението, за които е съставена сметка по чл.79 от ЗЧСИ от 18.02.2026г., дължими по т.3 1а - 7.77 евро /0.61 евро ел.справка ГРАО, 2.05 евро ел.справка БНБ, 5.11 евро ДТ за вдигане на възбрана при прикл. на изп. дело/ и по т.3 1к - 7.16 евро /пощенскиразходи с включ. прикл. на изп. дело/;

- 38.87 евро - пропорционална такса по т.26 от ТТРЗЧСИ върху материален интерес за вземането на вискателя към датата на образуване на изп.дело;

- 7.77 евро дължим ДДС върху горната такса;

- 5.11 евро - пропорционална такса по т.26 от ТТРЗЧСИ върху материален интерес за вземането на присъединения по право вискател - Държавата към датата на образуване на изп.дело;

- 1.02 евро дължим ДДС върху горната такса;

Още с молбата си за образуването на изп. дело, **вискателят е възложил на ЧСИ на осн. чл.18 от ЗЧСИ да извърши пълно имотно проучване на имущественото състояние на длъжника**, като изрично е посочил способи за принудително изпълнение. Един от тях е именно възбрана и опис на недвижим имот на длъжника.

Предвид гореизложеното жалбоподателят е редовно уведомен за образуването изп. дело и за наложените обезпечителни мерки. Видно от изпълнителното основание - АУЗД № 671 - ДА - 1/24.07.2024г. на Община К. задълженията за процесния имот в гр.К. не са плащани от длъжника в продължение на три години. Изпълнителното дело е образувано, защото длъжникът, въпреки че му е била известна банковата сметка, по която доброволно и извънсъдебно да изплати задълженията си към Община К., той не е сторил това. Липсата на активно поведение от страна на длъжника да изпълни своето задължение логично довежда и до образуване на изпълнително дело. Изпълнителният процес влиза в действие при неудовлетворени притезания. Той цели да достави принудително на правоимащия длъжимото. Принудителното удовлетворяване на неудовлетвореното право действа като защита в полза на неговия носител и като санкция спрямо неизправния длъжник. Изпълнителният процес удовлетворява правото и погасява задължението, т.е. представлява сурогат на липсващото доброволно изпълнение /БГПП - проф.д-р на юрид.науки Ж.С./.

В горният смисъл е и практиката на Окръжен съд - Стара Загора: Решение № 400 от 04.12.2017г. по в.гр.д. № 1493/2017г., Решение № 40 от

07.02.2018г. по в.гр.д. № 1053/2018г., Решение № 118 от 04.04.2018г. по в.ч.гр.д. № 1105/2018г., Решение № 58 от 25.02.2019г. по в.ч.гр.д. № 1075/2019г., Решение № 72 от 12.03.2019г. по в.ч.гр.д. № 1076/2019г., Решение № 26 от 27.05.2021г. по в.гр.д. № 1319/2021г., Решение № 74 от 21.07.2021г. по в.гр.д. № 1444/2021г., Решение № 57 от 10.03.2022г. по в.гр.д. № 140/2022г., Решение № 239 от 03.07.2023г. по в.гр.д. № 427/2023г., Решение № 238 от 03.07.2023г. по в.гр.д. № 430/2023г., Решение № 227 от 27.06.2023г. по в.гр.д. № 429/2023 г.

Що се отнася до оплакването на жалбоподателя за начина на връчване на уведомление от страна на Община К. по реда на ЗМДТ и ДОПК съдът счита, че не следва да се разглежда и това възражение в това производство. Не е в компетентността на съдебния изпълнител да обсъжда доколко изпълнителното основание е изискуемо и ликвидно. Жалбоподателят следва да предяви това си оплакване пред органа, издал акта.

Досежно оплакването на жалбоподателя за неправомерно начисляване на такси и допълнителни разноски съдът счита, че не е налице незаконосъобразно начисляване на такива и тяхната евентуална прекомерност. Таксите и доп.разноски са начислени по основание и размер в съответствие с ТТРЗЧСИ. Изпълнителното дело е образувано за вземане на първоначалния взискателя в общ размер на 388.75 евро към 19.02.2026г. и публични задължения в полза на присъединения по право взискател - Държавата, в размер на 10.23 евро или общо - 398.98 евро. Същият следва да бъде съобразен с нормата на чл. 73а ГПК, съгласно която сборът от всички такси по изпълнението за сметка на длъжника в едно изпълнително производство не може да надвишава за задължения в размер на посочените - съответния процент. В конкретния случай размерът на задължението е 398.98 евро. Минималната работна заплата от 01.01.2026 г. /съгласно ПМС № 243/13.11.2025 г./ е в размер 620.20 евро, следователно размерът на задължението е 64,33 % от минималната работна заплата, поради което приложима е нормата на чл. 73а, ал. 1, т. 4 от ГПК и длъжимите такси не следва да са повече от 70% от минималната работна заплата - т. е. 434.14 евро, а в настоящия случай са в общ размер на 148.82 евро без ДДС /104.84 евро - обикновени такси с вкл. прекрат. и без таксата по т.11 за присъединяване съгласно чл.73а, ал.2 от ГПК; 38.87 евро - пропорц.такса по Т.26 за вземането на първоначалния взискател; 5.11 евро - проп. такса по т.26 за публичните вземания/.

Предвид гореизложеното, въззивната инстанция счита, че е спазена императивната разпоредба на чл.73а, ал.1, т.4 от ГПК и оплакването на жалбоподателя за „прекомерност на разноските" е неоснователно и недоказано. Текстът на чл.73а от ГПК поставя лимит на таксите, но не и на допълнителните разноски в принудителното изпълнение. Не влиза в този лимит и сумата за ДДС. В този смисъл е и Решение № 14 от 18.03.2019г. на ВКС по гр.д. № 4315/2018г., Шг.о., ГК. Съгласно чл.73а, ал.2 от ГПК в общия сбор на таксите по изпълнението не се включват таксите във връзка с

администриране на жалби срещу действия на съдебния изпълнител, както и за уведомяване на присъединени вискатели и за присъединяването им.

Оплакването относно законосъобразността на начислените разноски е голословно и недоказано. Видно от изложеното по - горе всички такси и разноски са определени точно и ясно по основание и размер съгласно Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ и са съобразени с разпоредбата на чл.73а от ГПК. За същите е съставена сметка съгласно чл.79 от ЗЧСИ. Длъжникът не отговаря за разноските в изпълнителното производство, само ако не е дал повод за предявяване на изпълнителния титул, защото е платил дълга преди това, а във всички останали случаи, дори когато е платил в срока за доброволно изпълнение, той отговаря за разноските в изпълнителното производство /чл.79 от ГПК/. Последните не са материализирани в изп. основание и съставляват всички разходи, които вискателят прави в изпълнителното производство с оглед реализиране на съдебно признатото си право - за юрисконсултско възнаграждение, за дължими такси и за други разходи по изпълнението. Събирането на вземането на разноските в изпълнението се осъществява в рамките на образуваното изпълнително производство, в което е необходима да бъде установено, че внесените суми са действително дължими по изп. производство, поради което за длъжника е възникнало задължение за възстановяването им.

Предвид горното съдът счита, че жалба вх. № 4639/04.03.2026г. по изп.дело № 112/2026г. по описа на ЧСИ К.А., подадена от длъжника С. Д. П. е неоснователна и недоказана и следва да бъде оставена без уважение в обжалвана ѝ част, която е допусната за разглеждане по съществуващото си, а именно касасателно разноските по изп. производство.

Поради изложеното, съдът счита, че подаденитата Жалба с вх. № 4639/04.03.2026 г., по изп. дело № 112/2026 г. по описа на кантората на ЧСИ К.А., в първата ѝ горепосочена част от длъжника и жалбоподател С. Д. П., ЕГН *****, с адрес: град С., *** се явява процесуално недопустима, а в останалата ѝ част частната жалба от длъжника по делото С. Д. П., ЕГН *****, с адрес: град С., *** против действия на Частен съдебен изпълнител К.А., с рег. № 869 на КЧСИ, с район на действие ОС -Стара Загора, с които е определил процесните разноски по изп. дело се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното, Окръжен съд – гр.Стара Загора в настоящият си състав и на основание чл. 435, ал.2 и ал.4, във връзка с чл.73, чл.73а и чл.79, ал.1 от ГПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба с вх. № 4639/04.03.2026 г., подадена от жалбоподателя С. Д. П., ЕГН *****, с адрес: град С., *** против: Акт на Частен съдебен изпълнител К.А., с рег. № 766 на КЧСИ, с

район на действие ОС-Стара Загора, по изп. дело № 112/2026 г., в частта й, с която се извършват от ЧСИ К.А. следните изпълнителни действия:

Налагане на запор върху банкова сметка с IBAN BG***, от която на 19.02.2026 г. е удържана сумата от 623.17 EUR /шестстотин двадесет и три евро и седемнадесет евроцента/, левовата равностойност в размер на 1218.81 лева /хиляда двеста и осемнадесет лева и осемдесет и една стотинки/, за което действие узнала на същата дата;

Налагане на възбрана върху недвижим имот, негова собственост, а именно: ПОЗЕМЛЕН имот, парцел- ХШ-754, с площ по док. 620.000 кв.м., ведно с построените в него двуетажна масивна жилищна сграда с отделни входове към всеки етаж, ведно с построения в югозападната част от дв.м. гараж и подобрения, находяща се ***, гр. К., ***, за което действие узнала на 23.02.2026 г. при справка в Агенция по вписванията;

Образуване на изпълнителното дело и извършване на изпълнителни действия без липса на местна компетенция за извършването им.

Допускането на съществени процесуални нарушения - липса на надлежно уведомяване на жалбоподателката С. Д. П., ЕГН *****, с адрес: град С., ***, като процесуално НЕДОПУСТИМА в тези й части.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ постъпилата частна жалба с вх. № 4639/04.03.2026 г., по изп. дело № 112/2026 г. по описа на кантората на ЧСИ К.А. от жалбоподателя С. Д. П., ЕГН *****, с адрес: град С., *** против действия на Частен съдебен изпълнител К.А., с рег. № 869 на КЧСИ, с район на действие ОС-Стара Загора, В ОСТАНАЛАТА Й ЧАСТ, а именно против: в частта й относно натрупаните разноси по производството по изп. дело № 112/2026 г., с което задължението на жалбоподателя С. Д. П., ЕГН *****, с адрес: град С., *** е значително увеличено, поради извършените незаконосъобразни действия на същия ЧСИ, като НЕОСНОВАТЕЛНА и НЕДОКАЗАНА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в частта му, в която е прекратено производството по делото, в едноседмичен срок от връчването му на страните, с частна жалба пред Апелативен съд - Пловдив, чрез Окръжен съд – Стара Загора.

В останалата му част решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

